

ШУМЕНСКА ПОЩА

ВЕСТНИКЪ ЗА КУЛТУРЕНЪ И СТОПАНСКИ НАПРЕДЪКЪ НА ГР. ШУМЕНЪ И ОКОЛОСТТА МУ

Редакторъ: Д. РАДЕВЪ

Излиза всѣки присѣстителенъ вторникъ и сѣбота
ГОДИШЕНЪ АБОНАМЕНТЪ 80 ЛВ. 6 МЕСЕЦА 50 ЛВ. 3 МЕСЕЦА 30 ЛВ.

ОБЯВИ: Търговски — 2 лв. кв. см. официални — 2 лв. кв. см.

Ред. и админ.—пл. „Ц. Борисъ“. Тел. 140.

Год.

170

брой

Героитъ на „БУЗЛУДЖА“

Двесветли имена въ историята на нашето освобождение още задълго, завинаги ще спомнятъ героичната епоха, която роди титани на мисълта и на борческото дѣло герои като Хаджи Димитъръ и Стефанъ Караджата.

подтиснатитъ отъ безчовѣчнитъ отношения на поробителитъ—българи, Хаджи Димитъръ, следъ нѣколко години, прекарани въ тайни нападения, палежи и убийства на видни турски бейове и кѣщи, съ една чета, основана въ Сливенъ презъ 1860 година забѣгватъ въ Балкана, отдего следъ лѣтото, прекарано въ скитане и отмъщение на турцитъ, предъ настѣпващата зима миналъ Дунава за въ Румъния, кждето среща Стефанъ Караджата.

Стефанъ Караджата се е родилъ презъ 1842 година въ с. Ичме, Елховско. Семейството имъ било бедно—баща му билъ земеделецъ. Когато малкия Стефанъ отрасълъ като четирогодишно дете, родителитъ му се преселили въ село Сарж-Юртъ, близо до градъ Тулча. Следъ нѣколко години мѣстения изъ нѣколко съседни села, най-сетне многолюдното семейство заседнало въ градъ Тулча. Тукъ, 15 годишния Стефанъ следъ като напусналъ вече училището и билъ взетъ въ бакалницата, която свако му държалъ, проявявалъ необикновена сила, съ която побеждавалъ на борба всички мѣстни пехливани. Това му донесло страшна умраза въ турскитъ младежи, отъ която произтекло и неговото бѣгство въ Румъния. Тамъ той вижда онова трескаво приготвяние между хората на Раковски, тогава душата и идеологъ на освобождението. Той се сдружа-

Хаджи Димитъръ се е родилъ въ градъ Сливенъ. Неговитъ родители били заможни хора, но въпреки това, непокориниятъ, изкопнялъ за свобода бунтовнически духъ, който горѣлъ въ неговитъ двама чичовци—хайдути въ Стара-Планина, закипалъ при вида на робския тормозъ и въ младия юноша Димитъръ. Буйността на неговия характеръ най-добре се очертала и допътнила следъ детинскитъ издвания и немирства въ великия копнежъ за свободата. Свободата била едничкия мисълъ тогава на живота въ

ИВ. М. ПАНАЙОТОВЪ
— ЗЪБОЛЪКАРЪ —
се премѣсти до маг. „Дѣдо мразъ“, надъ сладкарницата „Македония“

Новооткрита Бръсничро-фризьорска „СИНИЯ САЛОНЪ“
отъ 1 октомврий т. г. въвежда новъ видъ къдрене съ трайностъ 8 мѣсеца безъ ТОКЪ, безъ апаратъ, безъ нагриватели, чрезъ химическо съединение.
Почитаемитъ дами по желание могатъ да се фризиратъ и въ кѣщи.
Отъ съдържателя:
Славчо Бояджиевъ

ва съ Хаджи Димитъръ и съ една чета отъ 125 души достигатъ, следъ като многобройнитъ сражения изъ пѣтя имъ отнѣматъ значителенъ брой другари Стара-Планина. Стефанъ Караджата бива раненъ и после обесенъ въ Русе. Дружината продължава борбата и достигнала върха Бузлуджа отъ многобройнитъ турски войски бива разбита.

като наедно съ смѣлитъ герои пада убитъ и Хаджи Димитъръ. Това е героичната епопея на двамата войводи. Историческо събитие, което донесе толкова свѣтли дни на освобождението.

К. И.

Печатница „ЗВРА“ — Шумонъ

ДОБРОКАЧЕСТВЕНИ СТОКИ ПРИ
ГАНЧО ДЯНКОВЪ & СИНОВЕ
НА НАЙ-НИЗКИ ЦЕНИ!

Свободна трибуна

Интелигенция и народъ

(Отговоръ на единъ отговоръ)

Въ бр. 159 на в. „Шум. поща“ Жечо Яневъ пише статия отъ две колони и половина, въ отговоръ на моята такава за културния ликъ на нашето село. Въ тая статия той мисли, че е намѣрилъ грѣшката която е лежала „въ основата на основната мисълъ въ статията“. Въ долнитѣ редове, азъ пъкъ ще се опитамъ да обясня, че грѣшката е именно негова.

За какво Жечо Яневъ пише толкова дълга статия? „Основата“ на моята „основна мисълъ“ е ясна отъ колкото той си мисли. Статията ми завършва съ думитѣ, че всѣки интелегентъ е длъженъ да работи за културното пресъздаване на селянина, за културното прераждане и обособяване на своя народъ. Въ задачата се пита; може ли интелигенцията да работи въ това отношение, и да постигне резултати, не крайни, ра бира се. Споредъ нашето скромно мнение тя може да направи тия нѣща, че има обективни условия, които съзватъ въ известни отношения културно-просвѣтната работа на интелигенцията, не отричамъ никъде въ статията си.

Но какъ така? Че азъ съмъ билъ забравилъ най-важното. Забравилъ съмъ за битието и мисленето, и Жечо Яневъ бърза да ме поправа. „Азъ знамъ козѣа той, една страна, (и като че ли само той я знае!) въ която въ продължение на много малко години селяни въ полудиво състояние се издигнаха до степенъ на здраво разумни хора, съ здравъ общественъ духъ и градивенъ елементъ“. Чудно какъ пъкъ да не съмъ я ималъ предвидъ тая работа! И най-после, ако и това не вѣрвамъ, той може да ми цитира единъ нѣмски философъ, въ правотата на която философия ако не вѣрвамъ, здраве му кажи! На свой редъ пъкъ азъ, безъ да цитирамъ томовете отъ нѣмския философъ, ще се опитамъ да посоча „основата на основната му грѣшка“.

Казано накратко Жечо Яневъ иска да пренесе въпроса на политико-економическа основа. Тукъ е и цѣлата неразбория. А тя не щеше да бѣде, ако той бѣ обърналъ внимание само на заглавието на моята статия. Азъ нѣмахъ за целъ да пиша ниго за политическия, нито за социално-економическия ликъ на селото. Затова и статията ми е озаглавена „Културниятъ обликъ на нашето село“. Много естествено, духовната култура на

хората е въ тѣсна връзка съ тѣхнитѣ економически отношения. А мене ме интересува въ статията ми, какво може, и какво трѣбва да направи интелигенцията, при наличността на дадени вече економически условия. Какво направи, напримѣръ руската интелигенция презъ периода на руския феодализъмъ? Ако интелигенцията не е способна да води въ културно отношение своя народъ, даже и тогава, когато стоковитѣ отношения съвсемъ не сж като тѣзи въ поменатата страна която Ж. Яневъ има предвидъ, какъ можеха тогава Некрасовъ, Бѣлински, Пушкинъ, Толстой, Горки, Гоголь и плеадата останали да запъшатъ имената си не само въ културната история на своя народъ, а въ тая на цѣлото човѣчество? Нашата интелигенция, като се почне отъ възраждането и се стигне до освобождението какъ може да остане културтрегеръ и борецъ за своя народъ?

И после, още една непоуясненостъ отъ страна на Ж. Яневъ. Азъ пиша че „всичко това (неактивността и немарливостта на интелигенцията—има се предвидъ едно по-специално понятие—б. м.) се отразява много зле върху културата на селото. Това е много пакти вѣрно. Но отъ това излиза ли че азъ обвинявамъ интелигенцията за низкиятъ духовенъ образъ на селянина? Това само Ж. Яневъ вижда. И ако има интелигенцията да е виновна въ нѣщо, то е съвсемъ другаде. Ето какво мисли за нашата интелигенция представителъ отъ самата нея: „Чиновническата ни интелигенция—каквато е нашата интелигенция до днесъ—още не е разбрала, че тя е повикана не да властвува надъ собствения си народъ, а да му служи...“ (Ст. Чилингировъ—Интелигенция и народъ—в. Дунавъ, бр. ед.)

Накрая, Ж. Яневъ мисли, че въ село имало интелигенция която искала да работи, но нѣмала поле за проявление. А нче мислимъ, че на село все пакъ има една напредничава интелигенция, която иска, и която работи за своя народъ. Това сж народнитѣ университети, кооперативитѣ, и останалитѣ културни организации въ които тя работи, и за което азъ писахъ вече въ първата си статия,

Следъ всичко това, недоумяваме защо му е трѣбвало на Жечо Яневъ да избикаля тия прости истини и да ни цитира томовете отъ нѣмския философъ. Той почна да го чете преди два месеца и при подобни случаи не е излишна извесна скромность.

Величко Вълчевъ

ДОБРУДЖА.

(На Караджата)

Родино мила! Майко клета!
Чада отъ твсето тѣло
откъснати—три, тебе гледатъ
съ молба въвъ рсбство клето.

Челата ти, герой родили—
герой очакватъ тѣ! Чада
стъ ютъ катъ Дѣлчевъ, Даме, или
отъ северъ—Стефанъ Караджа.

О, Добруджа! Родина клета!
Ти гордъ герой съ заветна скръбъ
откърми въ житнитѣ полета!
Дѣлгитъ изпълненъ какъ е скъпъ.

Човѣшката несправедливостъ
осжди той като борецъ.
Той имаше душа красива,
Огромно любящо сърдце.

И днесъ, о не!—не ще скърбиме!
Ний тукъ подъ нашето небе
предъ свѣтлостю на Стефанъ име
тържествентъ ще дадемъ сбегъ.

Предъ подвигтъ на Караджата
една димяща рана въ насъ
ний ще затвориме въ борбата!
До сетния, победенъ часъ!

К. Зидаровъ

Шуменско Градско Общинско Управление

ОБЯВЛЕНИЕ № 16692

гр. Шуменъ, 24 септември 1938 год.

Общинското управление обявява, че на 10 октомври 1938 г. отъ 9 до 12 часа, въ канцеларията на сжщото ще се произведе търгъ съ явна конкуренция за отдаването подъ наемъ на следнитѣ общински ниви въ м. м. „Орта Екинъ“, „Иджикъ-Дюзю“ и „Сувате“, за време отъ 1 октомври 1938 година до 1 октомври 1940 год.

Залогъ 5 % върху добитата на търга цена и документи по закона за б. о. п.

Всички разноси сж за смѣтка на наемателя.

Тържнитѣ книжа сж въ общинското управление.

ОТЪ ОБЩИНАТА.

преписъ.

Опредѣление № 1933

Шуменски Областенъ съдъ въ разпоредително заседание на 13 септември 1938 год. въ съставъ:

Председателъ: Г. ЗОГРАФОВЪ, членове: М. ПЕТКОВЪ, ЕВ. ЕВТИМОВЪ и чл. по докладъ на чл. сдията М. ПЕТКОВЪ разгледа Ч. Гр. дѣло № 266/938 год. ОПРЕДѢЛИ: Допуска усыновяването на малолѣтната НЕДѢЛКА СЖБЕВА отъ с. Златаръ, Преславско, отъ ТОДОРЪ ПАНАЙОТОВЪ МИХАЛЧЕВЪ и съпругата му ЕЛЕНКА ЩЕРЕБА по мжжъ ТОДОРОВА двамата живущи въ с. Златаръ, Преславско.

ВЪРНО.

Секретаръ: А. МЕРАКОВЪ

R-ch

ОТКРОВЕНИЕ

(Продължение отъ бр. 169)

И въ тоя хаосъ на гнетъ, на мжка и страдания, азъ виждамъ, палавитѣ ти очи, ми носятъ лѣхъ отъ стрѣкче на червенъ макъ, изгарящъ въ огненъ проблѣсъкъ, въ кръвъ и упоение.

Косата ти лѣха ароматъ на вино. Твоя погледъ ме омагьосва...

Очитѣ ти искрятъ златни стрели, въ сърдцето ми, и ме пазятъ отъ похода на враговетѣ.

О, колко хубава е твоята коса! колко китна е тя!

Никогато не съмъ виждалъ тъй развълнувано и блестящо море, както кждритѣ на косата ти, полъхани отъ тихия ветрецъ край морето, въ онази мила нощъ, когато откраднахъ отъ сърдцето ти блѣс-

гящия диамантъ на любовта ти...

Азъ зная, Азъ прозряхъ дълбината на душата ти. Тя е изворъ на сладострастни мжки, изворъ на мъдростъ и копнежъ.

И... чуй ме! Дай ми проникновението си! Лѣбедовитѣ криле на сърдцето си, разпрости надъ покситѣ на душата ми, да преспишъ кроткия лѣвъ на душата ми въ сладка дрѣмка...

И дохожда мигъ!

Черна сѣнка замрежва мзитѣ очи. Кротки звѣздни очи ме поглеждатъ.

— Твоитѣ очи! Въ откровението имъ тече бистра изворна вода, Тѣ ме гледатъ блестящи, чистикато злато и дълбоки замислени като морето. Тѣ раздиратъ сърдцето ми въ страшна болка.

— Тѣ ме молятъ... Тѣ ме гаятъ. Въ плахия имъ трепетъ азъ виждамъ, сърдцето ти паднало, подъ

знака на съмнението на живота. И гледамъ нежнитѣ ти детски рѣче, протрени къмъ висинитѣ, чакащи за договоръ!

Моето откровение ти говори...

Настъргени вълци, съ кръвясали очи, ще минатъ край нѣжквата на живота ти. Тѣ ще тѣ поласкаятъ. Ще разбудятъ въ сърдцето ти заспалата вълчица. Ще подмаматъ, съ ласки, погледа ти, за да тѣ вкаратъ въ шатѣра си. И ще отминатъ кръвта въ очитѣ ти въ сласть и забрава, а душата ти ще повлекатъ въ мътната вода на вонящия гейзеръ на развалата и унищожението. Тѣ ще откраднатъ отъ тѣлото ти блѣстящия диамантъ, на съкровищницата ти, а душата ти ще изгорятъ въ кладата на горящитѣ очи на цербера, защото...

— Нѣма очи да виждатъ златото на очитѣ ти, нѣма рѣка да достигне покойтъ на душата ти, и като

крадци въ тъмна нощъ ще избѣгнатъ отъ тебе.

— Въ водовъртежа на неприятели смѣхъ на сатаната, ще стои диаманта на сърдцето ти, и оголенъ бедна, безъ чаръ, безъ сърдце, ще се загубишъ въ дъното на студено то безжизнено море на живота.

И настъпва мигъ... Ржката ти счупи ржката на похищението остане цаѣтето въ градината цаѣтень чаръ на сърдцето ти, охано, въ неженъ сладкъ тенъ, радость, на възходъ, на гонещастие.

Твоя богъ те окриля. Съ златенъ дѣхъ ти нашепватъ моитѣ уста. Любовното сърдце на ти говори Откровението на човѣтъ спохжда.

— Чуй го!

— Колко много човѣци ще нать край тебъ! Но, колко човѣци сърдца ще прочетешъ ти въ

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕГЛЕДЪ

ОБЩО ПОЛОЖЕНИЕ. Европа продължава да трепери предъ неизвестността по судетския въпрос. Съвещанието въ Лондонъ на английскитъ и френски м-ръ предателя и м-ри на външн. работи чехославския посланикъ въ Парижъ е вържана нота, споредъ която судетската област ще се отстъпи на Германия; въ другитъ покрайнини на Чехословакия, гдето населението е чуждо въ процентъ 50—75 се образуватъ автономни области. Така прекроена Чехословакия ще бжде обявена за международно неутрална и ще се покрие подъ закрилата на Англия, Франция и Германия. Този планъ на англий. правителство въ Прага е твърденъ; чехското правителство залага, спорътъ да се отнесе въ арбитражъ. Въ Берлинъ, обаче, се настоява за бързото разрешение на въпроса, безъ никакви протакания. Тази заплетена работа ще разреши въ четвъртъкъ (вмѣсто вторникъ) въ втората срѣща между Чембърлейнъ и Хитлеръ, а после би и съ участието на френ. м-ръ на външнитъ работи въ Шелсбергъ на Рейнъ.

— Между това всички държави в централна Европа стоятъ подъ напрежение. Франция е готова да закрие Чехия, Унгария ще подкрепи Германия съ оръжие ако се отвори война, Русия ще навлезе презъ Чехия, да я защити отъ нападение на Германия, Сев.-американ. щати се обявяватъ на страната на Англия.

— Ако бжде преустроена Чехия по английския планъ (откъсването на судетската област), Унгария и Полша ще искатъ своитъ малцинства въ Чехословакия.

— Отъ всѣкъжде въ Европа се издигатъ гласове за ревизия на Версийскитъ договори.

— При германо-чехската граница водятъ истински сражения между възбужденитъ судетски отряди и редовни чехословашки войски.

— 100.000 югославяни искали да се заселиятъ въ Чехия като доброволци.

БЪЛГАРИЯ. Отпразднуване 20 годишнината отъ възшествието на Царя на 3 окт. т. г. ще стане безъ особени тържества, а като сѣрка година—по изричното желание на Царя.

— Белгия, подобно на Италия и Франция, потвърждава солунското споразумение и се отказва отъ военнитъ клаузи въ Ньойския договоръ.

— Тѣхни Величества съ Престононаследника и Княгинята сж отишли отъ Парижъ въ Кобургъ при Н. В. Царъ Фердинандъ, на посещение.

— Въпроситъ, които има да бждатъ разгледани въ свиканитъ областни съвети, сж: засилване поминъка на населението; здравно положение на населението; пжтища и съобщения; общинска политика; просвета и общественно подпомагане и социални грижи.

ИТАЛИЯ. На 20 септ. дуче Мусолини държалъ политическа речъ въ Удине (градъ съ 66,500 жители въ сев.-източна Италия, на единъ отъ притоцитъ на р. Изонцо, съ много дворци отъ епохата на Ренесанса; тукъ е била главната италиан. квартира презъ Свѣтовната война за действията по фронта на р. Изонцо). Следъ като направилъ прегледъ на миналото и на сегашното величие на Италия, дуче Мусолини казалъ, че походитъ не сж завършени и ако утре народътъ бжде повиканъ за друго изпитание, той не ще се поколебае нито една минута, да се отзове, защото походътъ не е завършенъ и никой нѣма да го спре. Мусолини е говорилъ и за даване плебисцитъ на националността (малцинства) въ всички държави и за тѣхното самоопредѣление. По този поводъ англ. в. „Дели майлъ“ пише, че мирътъ въ Европа не ще бжде никога сигуранъ, до когато на малцинствата се отказватъ легитимнитъ имъ аспирации.

Дава се подъ наемъ

Ханъ „ПРЕСЛАВЪ“ заедно съ ресторанта—мобиляри и кафене—салонъ „ПРЕСЛАВЪ“ сжщо мобилирани, находящи се задъ общинския домъ.

Споразумение при съдържателя.

Ново-Пазарско Турско Училищно Настоятелство

ОБЯВЛЕНИЕ № 64

гр. Н. Пазаръ, 22. IX. 1938 год.

Обявява се на интересуюцитъ се, че на 15 день отъ публикуване на настоящето въ в-къ „Шуменска поща“ отъ 2-5 часа сл. обѣдъ въ канцеларията на училището ще се произведе публиченъ търгъ съ явно наддаване за отдаване на наемателъ експлоатацията на следнитъ училищни ниви, за време отъ 1. I. 1939 год. да 31. XII. 1940 год. включително.

1) Нива отъ 50 дек. въ мѣстността „Исуфъ Чукурлу“.

2) Нива отъ 56 дек. въ мѣстността „Кушъ Ува“.

Първоначалната оценка е 40 лева на единъ декаръ за 1 год.

Искания залогъ е 10 на сто върху първоначалната оцѣнка.

Занона за Б. О. П. е задължителенъ за конкурентитъ.

Всички разнески по публикация, гербъ и др. сж за сметка на наемателитъ.

Тържнитъ книжа сж на разположение въ училището.

Председателъ: М. Джелиловъ.

Секретаръ-Главенъ Учителъ: Тонка Д. Петкова.

Едно Архипастирско посещение.

Днесъ на 22 т. м. преди обѣдъ нашия любимъ Кирикъ Негово Високопреосвещенство Св. Варненския и Прелавски Митрополитъ Г. Г. Йосифъ пребиваващъ въ града ни посети Шуменската първокласна държавна болница. Още отъ главния входъ на градината Негово Високопреосвещенство бѣше посрещнатъ отъ управителя на болницата Г. Д-ръ Пачовъ, който го разведе по всички болнични отдѣления и стаи. Негово Високопреосвещенство разговаря поотдѣлно съ всѣки боленъ и всѣкому каза утешителни думи и благопожелания за по-скорошно оздравяване. Раздаде на всички болни иконичката на Св. Иоанъ Рилски, като имъ каза да се обръщатъ често съ молитви къмъ този покровителъ и патронъ на България, който въ дни на нещастия и страдания помага на онѣзи, които съ искрення вѣра обръщатъ очи къмъ него. Освенъ това, въ всѣко болнично отдѣление и почти на всички Г-да лѣкари Митрополитътъ подари по едно Св. Евангелие съ думитъ: „често отваряйте и четете тази книга надъ книгитъ, която е източникъ на животъ и щастие“.

Възрадавани отъ това неочаквано и високо посещение болнитъ видимо затрогнати, за мигъ забравиха физическитъ си страдания и съ сълзи на очи благодариха за отеческо о внимание и благословии на своя любимъ Архипастиръ.

Добриятъ родъ въ тази годишнина ни панаиръ

По-случай завършването на Шуменския есененъ панаиръ, който трае отъ 9 до 16. IX., общото търговско сдружение въ гр. Шуменъ е отправило до Шуменския гр. кметъ следното писмо:

Господинъ Кмете, считаме за организационенъ дългъ да станемъ изразители на всички г. г. търговци участвували на годишния мѣстенъ панаиръ и изкажемъ тѣхната гореща благодарностъ, за грижитъ, които почитаемата Ви община е положила за запазването интереситъ на сжжитъ и че презъ годината на панаира е била въ пълна услуга за въ полза на добрия родъ.

Всичко това говори за едно трезво стопанско разбиране, което ако продължава, ще се създаде единъ напълно оправданъ отъ търговско и стопанско значение панаиръ, който ще бжде отъ голѣма полза за цѣлата Шуменска околия.

Негово Високопреосвещенство се придружаваше отъ Архиепископския намѣстникъ Свещеникъ Стефанъ Поповъ, Секретаря на Св. Варненска и Преславска Митрополия Иеродиаконъ Наумъ и други свещеници.

Християнинъ

Моето откровение не е мъдростъ, която ми ти носи даръ. Устнитъ нашепватъ пѣсень. Скрий ги въ сърдцето си. За тебе сж тѣ моитъ думи.

И ще премина като тънка бѣла рибка изъ червенитъ багри на сърдцето ти, но не като настървенъ, а като чакащъ своята жертва, а като тиха мелодия на вѣтъра въ устията, да тѣ цѣлуе, съ цѣлуването ми...

Душата ми е помрачена. Колко много е исрадала тя!...

Отдавна те чакамъ — цѣлъ живи. И дойде ти въ минутата на търпението ми, да подкрепишъ душата ми въ размахъ и мисълта ми въ полето на висинитъ!

И гледамъ азъ! Въ хоризонта на висинитъ две звездни очи изгарятъ слънчево сияние.

— О дай ми очитъ си! Подари ги! Да станатъ мои, ми ги дай.

Пятътъ ми ще освѣтляватъ тѣ, като те отвеждамъ, презъ млечното сияние на звѣздитъ, въ лазура на душевния ми покой.

— Подари ми лицето си. Усмивката си, ми дай. Радостта на живота ми, е отпечатъка на лицето ти. Зарадвай ме...

— Усмивката си, ми дай! Дай ми цѣлуването си. Възвърни ми щастие.

— Дай да пия нектаръ отъ устнитъ ти. Подкрепи ми сърдцето! Медъ и млѣко да протече отъ устнитъ ти въ устнитъ ми.

— Коситъ си, ми подари! Дай ми ги... Сърдцето си да облака, въ багри на копринената мека хубостъ на коситъ ти искамъ. Въ сѣня си, да лежа, на коприненитъ имъ меки ласки искамъ азъ!...

— Бѣлитъ стрѣкчета лилии, на ржцетъ си, ми дай, да ме окрилятъ отъ злия гений да сатаната.

— Бѣлия нанизъ маргаритки, отъ жбитъ си, ми дай.

— Подари ми двѣтъ рози на съскитъ си... Да смуча аромата имъ искамъ азъ и заспивамъ въ забрава! Въ розовия ароматъ на съскитъ ти да преспивамъ сѣня на сѣнищата си. О, дай ми ги, дай.

— Подари ми сърдцето си!

— Ела!

— Бѣлъ, мраморенъ замъкъ ще ти построя, на връхъ планината. Съ бѣли лилии ще обкича леглото ти и нежни бѣли маргаритки.

Всѣка сутринъ, рано, росни цвѣта, брани отъ полето ще ти нося, азъ.

Съ ясно сини теменуги и горски незабравки, ще обкичвамъ главата ти.

Лицето ти ще измивамъ, съ бистра кристална вода, отъ извора на самодивитъ.

— Ела стани моя!

— Въ златна верижка ще заключа сърдцето ти, да пазишъ златния чаръ на душата си.

День и нощъ ще те люлея въ замъка на моитъ златни мечти.

Ела!

— Сърдцето си ще ти дамъ, да окриля сърдцето ти.

Моята пѣсень е тъжна, слушай!

— Любовното сърдце на поетъ, е моето откровение.

— Азъ те любя... обичамъ те до забрава!...

Пѣскътъ на морето, сж моитъ горещи сълзи по тебе.

— Звѣздитъ на небето сж любовнитъ отрепки на душата ми по твоитъ звѣздни очи.

— Багритъ на слънцето сж отражението на душата ми, погнана въ чаръ по тебе...

Обичамъ те... Моя си ти!

К р а й.

Последни новини

Чехословашко-судетският спор постави дипломатията на западните европейски държави пред тежки задачи. Съ една изумителна бързина от 20—21 септ. английското и френско правителство е дало 4 ноти на чехословашкото по судетския въпрос. Искано е (както съобщихме и по-рано) всички мѣста по границата на Чехия съ Германия, имащи нѣмско население отъ 50 на сто нагоре, да бъдатъ при съединени къмъ Германия, а отъ мѣста съ по-долу отъ този процентъ нѣмско население последното да има право на размѣна съ чехи въ германска територия. Къмъ Германия ще отидатъ 2 и полов милиона нѣмци и 470 хиляди чехи. Ако това не бѣде прието отъ Чехия, Англия ще я изостави на съдбата ѝ. Въ 2 часа следъ полунощъ председателятъ на Чехословашк република Бенешъ билъ събуденъ и посетенъ отъ английския и френски посланици, които му предали ултиматума. Свикана била тутакси парламентарната комисия, понеже народното събрание не заседава, която приела условията на англо-френския ултиматумъ. До тукъ войната въ Европа биде избѣгната.

Неочаквано, обаче, Унгария и Полша заявили въ Лондонъ на правителството, че и тѣ искатъ да имъ се върнатъ отнѣтенъ имъ територии и придадени на Чехия. Полша е мобилизирала 600,000 души и иска Теменска Силезия. Тя претенции усложнили англо-френския планъ. Сега предстои прекрояването на централна и югоизточна Европа. Въ Буда-пеща огромна тълпа народъ манифестирала за възвръщане на сънародниците имъ отъ Чехия. Въ Букурещъ сѣд загрижени, защото Ромъния държи най-богатитѣ унгарски земи. Югославия стои на наблюда теленъ пунктъ Италия подърже Германия Русия натиска въ Прага за война. Неочакванитѣ искания на Унгария и Полша възможно е, да затрудни преговоритѣ между Чембърлейнъ и Хитлеръ въ Готтербергъ, за кждето англ. м-ръ и двамата му експерти сѣз отлетѣли на 22 т. м.

Съдбата на Европа ще се реши въ тази среща.

— Въ първата 3 и четвъртъ часовъ среща на 22 т. м. въ Годесбергъ между Хитлеръ и Чембърлейнъ се е спрѣло до решенията въ първата имъ срѣща въ Бертехсгаденъ, именно: судетската областъ въ Чехия да се придаде на Германия. Исканията на Полша и Унгария за откъсване чехословашки територии билъ отхвърлено отъ м-ръ председателя въ Лондонъ. Разговоритѣ ще продължатъ. Предполага се взимане на решение, да се свика международна конференция за разрешаване и на други спорове.

— Правителството на д-ръ Ходжа въ Чехия е смѣнено съ широкъ националенъ кабинетъ; м-ръ председателъ е генералъ Сирови, досегашенъ главенъ инспекторъ на войската.

— Общоевропейската криза е отложена за сега, въпреки голѣмитѣ демонстрации на чехитѣ противъ откъсването на судетскитѣ области.

Четете в-къ „Шум. поща“

А. Карима

Подслушанъ разказъ

Българскиятъ писателъ е най-нещастното у насъ сѣщество. Той носи въ гърдитѣ си свещенъ огънь, поднася съ радостъ отъ него на хората и се гордѣе съ своята работа, съ бл-городното си призвание. — пише, печата и... глуми. Не го четатъ. Н-му искатъ отъ дарба, отъ огъня, — Понѣкога тѣ спечелва много голѣмо име. Съ възторгъ ще му списнатъ ржкъ при запознаването си съ него:

А, много, много съмъ щастливъ да се запозная съ една наша знаменитост! — ще чуе нашиятъ писателъ — Азъ съмъ челя ваши работи съ голѣмо удоволствие... Пази Боже писателътъ да има непредвидливостта да попита!

Коя работа моля сте чели?

Ще се получи пълна конфузия и за дветѣ страни...

У насъ се четатъ чужди, дедективски, романи — и се ходи по кино.

Случи ми се такава работа въ Шуменъ (тоя културенъ центъръ, дето нѣма кжща безъ гимназистъ или гимназистка). Една вечеръ седя на гости у роднини. Градинка, вѣжковни чемшири, прохлада. Седя на сундурмата и се наслаждавамъ на почивката си въ мѣсто, което обичахъ много въ своето детинство. Изеднѣжъ слухътъ ми привлече разговоръ въ съседния дворъ презъ дѣсчения стоборъ. Арѣлци тѣ на стобора сѣз голѣмки и азъ видѣхъ на двора настѣдали две възрастни госпожи и една гимназистка

Думитѣ, които привлѣкоха слухъ ми, бѣха на гимназистката.

— Знае ли, че въ града е пристигнала писателката Анна Карими?

— Пристигнала! казва съ презрителенъ тонъ госпожата до нея. — Какъ ще пристигне тя?

— Азъ защо не? заядливо попита гимназистката.

— О, да е пристигнала, — знаеш ли ти? нервно каза госпожата.

— Огъ София — огъ де!

— Все ти знаеш! — пакъ нервно каза госпожата.

— Такава си е моята Кича — тя всичко да знае...

— Какъ ще пристигне наша писателка кога? тя не е наша, не е българка, а чужденка, отсича госпожата.

— Тѣй зертъ, право казва лепя ти Киче!

— Чужденка е! Нали и азъ я гледахъ на киното? Една развалена жена, — каза повидимому, майката на гимназистката.

— Нали най сетне тя се самоуби? Хвърли се подъ тrena? — додаде въ заключение лепята.

Гимназистката си хвана главата:

— Че азъ не казахъ Анна Каренина, а за Анна Карима!

— Ехъ, азъ пъкъ не съмъ чула за такава наша писателка, — притурит лепята.

Нищо необикновено, доказително... Знаемъ си ние, писателитѣ съдбата... Ето напримеръ ми се случи такава нѣщо — зече въ стоп-тата, на главната гара:

Когато имахъ търговската си гимназия, бѣхъ ангажирала ежажъ чагони за екскурзия на ученицитѣ. Пристигаме на гарата. На линия въ вагони, на тѣхъ надъ прозорцитѣ съ най-едри букви съ тебеширъ писано:

„Запазено за търговското училище на Ана Каренина“.

Сума свѣтъ ще е челя тоя н л пистъ на столичната гара...

А и началство о...

Струйненско Читалищно Настоятелство-Шуменска околина

ОБЯВЛЕНИЕ № 17

с. Струйно, 24 септември 1938 год.

Читалищното Настоятелство обявява на интересующитѣ се, че на шестнадесетия деъ отъ публикуване настоящето въ в-къ „Шуменска поща“ отъ 8 до 12 часа предъ обявѣ въ помещението на читалището ще се произведе търгъ съ явно надаване за отдаване подъ наемъ на читалищни нива отъ 40 декара въ мѣстността „Кешерликъ“ и четири декара дворно мѣсто находящо се въ с. Струйно съ наемъ ерокъ отъ 3 стопански години и съ първоначална оценка петдесетъ лв. на декаръ годишенъ наемъ.

Залогъ за правоучастие въ търга е 10 на сто. Закоза за Б. О. П. е задължителенъ за конкурентитѣ.

Председателъ: П. ТОТЕВЪ
Секр. Касиеръ: В. ПЕНЕВЪ

Хроника

На 25 того, — недѣля, ще стане тържествено откриване, бюста на голѣмия добруджански и всебългарски герой — Стефанъ Караджа. Паметника построенъ съ оскждитѣ срѣдства на добруджанската емиграция е издигнатъ въ алеята на възрождането, срещу магазина на Бр. Бошнакови. При следната програма:

1) Сутринтъ въ 10 часа ще се отслужи заупокойна молитва въ църквата „Три Светители“, и

2) Огъ църква шествието ще отпрати за паметника, кждето ще ще стане откриването му съ подходящи речи.

На 23 срещу 24 т. м. не известни крадци сѣз разбили керпичената стена на бакалницата на Жечо Д. Кожухаровъ нахлуваща се въ града на жгѣла на ул. „Добри Войниковъ“ и „Мария Луиза“ влизатъ въ бакалницата и отъ отвореното чекмедже взематъ намиращитѣ се 20—30 лева и 5—6 кутии цигари I-во качество „Бунетъ“ и обратно по сжщия пътъ изчезватъ.

Управителния съветъ на чит. „Напредъкъ“ съобщава на г. г. членовѣтѣ си и гражданството, че библиотеката при сжщото, следъ като се подреди по десетичната система, наново започна да функционира отъ 18 т. м.

Презъ това лѣто се закупиха много ценни книги. Библиотеката е отворена всѣки недѣленъ деъ отъ 9 до 12 часа.

Скаска-беседа урежда читателката А. Карима на тема: „Ролата на жената при равноправието“. Последна а ще се състои на 27 т. м., вторникъ, въ Военното кино. 18 часа.

Писателката е добре известна на българското общество и нѣма съмнение, че сказката ще бѣде много интересна и добре посетена.

Обявление № 8 на Хасковско Турско Училищно Настоятелство, публикувано въ бр. 168 на вестника „Шум. поща“ за не публикувано, като погрешно.

Читалищното кино. Окончелитѣ изследвания на последното е издигнато на кино. Аларм урѣдъ е чакавана и ий-късно до еднѣца ще бѣде поставена на мѣсто. За последната е запламена

239,000 лева. Шуменъ, следъ Софийската операция, взема първо мѣсто въ областта на кинематографичното изкуство. Гражданството много скоро ще имъ възможностъ да изпита истински наслада отъ едно съвършено филмово проектиране.

Бризенти

всички размѣри
при Ганчо
Дянновъ & С-ве

Поминалъ се е на 22 т. м. къмъ 20 часа, въ твкашната болница, следъ операция, жителъ на с. Дивдѣново, Василь Пенковъ Божилковъ, на 76 годишна възраст. Погребението на покойния се извърши на 23 т. м., въ с. Дивдѣново, къмъ 16 часа, при стечението на многобройни почитатели на умиралия. Последниятъ е братъ на нещастника Д-ръ М. Пенковъ, адвокатъ въ Шуменъ.

Веселиново, Преславско. Пишатъ ни отъ това село, че на последъкъ било разрешено на селението да изнесе отъ гората сѣха лежаща маса и при кубичирнето на последната станали грѣшници — изключени били нѣкои селяни като напримеръ: Енаки Симеоновъ, Христовъ и Вълчо Петровъ Куликовъ. Ако действително, има нѣщо върно въ горното съобщение, не по-висшата горска властъ провърви.

Почина внезапно и неочаквано, на 23 т. м. 11 и пол. часа се дейки на чиновническия си столъ лесничей при Шуменската градска община — Стоянъ Вас. Радевъ, 57 годишенъ. Умрѣлиятъ, който се отличаваше съ доброта и характерностъ, се ползуваше съ добро както спрямо началството си, и между подчиненитѣ си и гражданството. Присъединяваме се къмъ голѣмата скръбъ на роднитѣ почитателитѣ на покойния. Тленитѣ останки ще бѣжатъ отъ Шуменъ, въ София, където е и погребенъ.

Пулпъ отъ аржентинска Шуменската гара е изнесенъ въ мѣтъ и 867 бунетъ, въско го кгр. средно.